

GŁOSY

(The Voices)

Reżyseria: **Marjane Satrapi** (*Persepolis, Kurczak ze śliwkami*)

Scenariusz: Michael R. Perry (*Paranormal Activity 2*)

Zdjęcia: Maxime Alexandre (*Wzgórza mają oczy, Lustra, Opętani*)

Obsada: **Ryan Reynolds** (*Wieczny student, Amityville, Green Lantern*),

Gemma Arterton (*007 Quantum of Solace, Tamara i mężczyźni, Księżę Persji: Piaski czasu*),

Anna Kendrick (*W chmurach, Zmierzch, Tajemnice lasu*),

Jacki Weaver (*Królestwo zwierząt, Poradnik pozytywnego myślenia*)

Czas trwania: 103 min.

Produkcja: Stany Zjednoczone, Niemcy

Gatunek: komedia, kryminał, romans, thriller

Rok produkcji: 2014

W kinach: od 27 lutego 2015 roku

Dystrybucja w Polsce: M2 Films

OPIS FILMU:

Jerry jest uroczym, ale jednocześnie niezwykle osobliwym pracownikiem fabryki wanien w małym amerykańskim miasteczku. Od pierwszego spotkania szaleńczo podkochuje się w swojej nowej koleżance z księgowności. Miła, seksowna, zabawna i pochodząca z deszczowej Anglii Fiona jest chodzącym ideałem. Ich pierwsza randka kończy się jednak wyjątkowo pechowo. Jerry przez przypadek zabija Fionę, a jej śmierć staje się dla niego nie lada kłopotem. Na szczęście zagubionemu mężczyźnie z pomocą przychodzą jego najlepsi przyjaciele – szatański kot i dobroduszny pies, którzy zawsze wesprą go rozmową i dobrymi radami.

O PRODUKCJI:

Scenariusz filmu, napisany przez amerykańskiego scenarzystę Michaela R. Perry'ego, trafił kilka lat temu na tzw. Black List, czyli prestiżową listę zawierającą najciekawsze, zdaniem ekspertów, scenariusze, które nie zostały jeszcze sfilmowane. Przez kilka lat tekst krążył po Hollywood, aż wreszcie jego realizacji podjęła się Marjane Satrapi, irańska reżyserka, której animowany film *Persepolis* otrzymał nominacje do Oscara i Złotego Globu oraz nagrody filmowe na całym świecie, w tym Nagrodę Jury na festiwalu w Cannes. Marjane Satrapi przeczytała scenariusz w jedną noc i stwierdziła, że jest mocny zakręcony, ale bardzo chce przenieść go na ekran. O główną rolę w filmie od samego początku zabiegał uwielbiany przez reżyserów komedii romantycznych Ryan Reynolds, który nakręcił nawet swoim telefonem komórkowym scenkę rozmowy jego bohatera z gadającymi zwierzętami i z gadającą obcięta głową jednej z jego ofiar. Reżyserka po zobaczeniu filmiku spotkała się z kanadyjskim aktorem i od pierwszej rozmowy wiedziała, że to właśnie on wcieli się w sympatycznego seryjnego mordercę w jej filmie.

Głosy to anglojęzyczny debiut Marjane Satrapi. W obsadzie filmu oprócz Ryana Reynoldsa znalazły się też: urodzona w Wielkiej Brytanii Gemma Arterton, nominowana do Oscara amerykańska aktorka Anna Kendrick i dwukrotnie nominowana do Oscara Australijka Jacki Weaver. Obraz miał światową premierę podczas festiwalu Sundance w 2014 roku, na którym został bardzo dobrze przyjęty, zbierając pochlebne recenzje.

Rozmowa z Marjane Satrapi:

Pierwszy film, który zrealizowałaś – *Persepolis* – dotykał Twoich osobistych doświadczeń. W *Kurczaku ze śliwkami* opowiedziałaś o samobójstwie z miłości. Bohater Twojego najnowszego dzieła, *Głosów*, cierpi natomiast na zaburzenia psychiczne. W każdym z tych filmów, podejmujących trudne tematy, najważniejszą rolę odgrywa jednak humor. Skąd pomysł na opowiadanie o problemach w taki sposób?

To prawda! Humor ma dla mnie ogromne znaczenie. Myślę, że czasami nasze emocje są zbyt intensywne, a problemy bardzo poważne i przytłaczające i tak naprawdę w takich momentach często jedynym rozwiązaniem jest śmiech. Tak podchodzę do życia. Tak podchodzę do moich filmów. Nie lubię opowiadać prostych historii i dosłownie opłakiwać swoich bohaterów. W *Głosach* starałam się spojrzeć na świat oczami głównego bohatera. To było bardzo ciekawe doświadczenie.

W takim razie jakim filmem są *Głosy*? Czy to w ogóle możliwe, żeby zaliczyć je do któregoś z gatunków?

Mam szczęście, że nie muszę ograniczać swoich filmów do jednego gatunku. Klasyfikowanie ich zostawiam recenzentom. Myślę, że *Głosy* dla każdego będą czymś innym. Odbiór tego filmu będzie różnorodny. Ale o to chyba chodzi w kinie.

Skąd pomysł na udział Ryana Reynoldsa w Twoim filmie?

Ryan Reynolds bardzo chciał związać się z tym projektem. Muszę przyznać, że nie znałam go. Obejrzałam *Narzeczonego mimo woli*, czyli romantyczną komedię i niezbyt mi się podobała, ale potem zobaczyłam kolejne filmy z nim, m.in. *Pogrzebanego* i szybko zorientowałam się, że Ryan jest świetnym aktorem, ale w niektórych filmach jest po prostu zbyt przystojny, zbyt idealny. Pojechałam do Nowego Jorku na spotkanie z nim i od pierwszej chwili i od pierwszej rozmowy na temat jego postaci, wiedziałam że to będzie dobry wybór. Jego twarz jest taka chłopięca, ma wypisaną na niej niewinność. On jest taki miły i sympatyczny! Ale w jego oczach jest jednocześnie coś mrocznego. To ktoś taki, kto mógłby zachowywać się jak szalenciec i robić straszne rzeczy, ale po sekundzie uśmiechnąć się i nagle wszyscy zapominają o tym, co robił przed chwilą. Chciałam zrobić film, w którym seryjny morderca wzbudzi u widza współczucie. Ryan Reynolds całkowicie spełnił moje oczekiwania.

W *Głosach* bardzo ważną rolę odgrywają zwierzęta. Czy bardziej lubisz poczciwego psa czy wrednego kota?

Już na etapie czytania scenariusza zakochałam się w kocie! Kot jest po prostu świetny, mówi to wszystko, o czym myślimy, ale czego nie mówimy. (śmiech) Ryan Reynolds zaproponował, żeby kot mówił ze szkockim akcentem i zaprezentował mi, jak to sobie wyobraża. To było niesamowite i przypomniało mi, że jak byłam mała, to obok nas mieszkał pewien wredny Szkot, który bardzo dużo pił. To było to! Powiem szczerze, że w Stanach wszyscy wolą psa, ale dla mnie Bosco jest jak nudny Republikanin. (śmiech)

Scenariusz Twojego najnowszego filmu napisał amerykański scenarzysta Michael R. Perry. To pierwszy raz, kiedy przenosisz na ekran nie swój tekst. Jak do tego doszło?

To bardzo dobre pytanie. Przede wszystkim nigdy nie sądziłam, że kiedykolwiek mogłabym pracować nad scenariuszem innej osoby, ponieważ mam swój własny świat i swoje własne historie, które mnie interesują. Rzeczywiście, od czasu do czasu dostaję od swojego agenta scenariusze, ale zwykle są to typowe kobiece historie. I naprawdę nie wiem, dlaczego tak jest, że skoro jestem kobietą, to wszyscy dookoła zakładają, że powinnam interesować się takimi sprawami, jak np. damskie torebki i właśnie o tym kręcić swoje filmy?! (śmiech) Ale pewnego dnia dostałam scenariusz zatytułowany *Głos (The Voice)*. Czytając go, wydawał mi się bardzo bardzo dziwny, ale też niezwykle zabawny. Pomyślałam też sobie, że jest to najlepszy opis schizofrenii, jaki kiedykolwiek czytałam. Znam dwie osoby chore na schizofrenię i to jest oczywiste, że chorzy słyszą rzeczy, których my nie słyszymy, że widzą rzeczy, których my nie widzimy i że nawiedzają ich wizje. Bardzo wciągnęłam się w ten scenariusz, czytałam go i myślałam sobie: „O mój Boże, ta historia jest naprawdę popieprzona”. Kiedy obudziłam się rano następnego dnia, pomyślałam jednak: „To jest tak popieprzone, że muszę to zrobić!”. I tak właśnie to się zaczęło.

Czy było Ci ciężko pracować nad tekstem kogoś innego?

Scenariusz to tak naprawdę jedynie historia. To oczywiście bardzo ważny element, ale kluczem jest wyobrażenie sobie tego wszystkiego jako obrazu. Kiedy chcę zrobić film, zamykam się w łazience, bo mam tam dwa lustra i odgrywam cały film kilka razy. Muszę wyglądać jak kompletna wariatka, ale całe szczęście, że nikt mnie wtedy nie widzi. (śmiech) Gdy myślę o filmie tak długo, to w pewnym sensie staje się już moją historią. Wkładam w to całe serce i

umysł i nawet jeśli scenariusz nie jest mój, to od momentu, w którym zaczynam go sobie wyobrażać jako film, staje się to moją historią.

To Twój pierwszy film w języku angielskim. Jakie dostrzegłaś różnice w kręceniu filmów w Europie i w Stanach Zjednoczonych?

Przede wszystkim w Europie jest tak, że ostateczne cięcie należy zawsze do reżysera. I nie podlega to dyskusji. To my decydujemy, jak film wygląda ostatecznie w montażu i uważam, że to bardzo dobrze, że tak jest. Ale niestety, często przez to, reżyserzy nie chcą słuchać innych, a przecież poznawanie różnych opinii, dyskutowanie o filmie jest bardzo dobre. Musi istnieć jakiś kompromis, jakiś system, w którym to reżyser ma decydujący głos, ale nie boi się też poznać sugestii innych osób pracujących przy filmie. Ja musiałam rozmawiać ze wszystkimi na planie i objaśniać im każdy mój pomysł, ale po moich tłumaczeniach zawsze mówili: „Masz rację”. A ja dobrze wiedziałam, że mam rację! (śmiech)

To wszystko było niezwykle trudne, ponieważ robiąc anglojęzyczny film, zdajesz sobie sprawę, że masz dużo szerszą publiczność, że jest to duże międzynarodowe przedsięwzięcie. Ale to było świetne doświadczenie.

Urodziłaś się w Iranie, a większość swojego życia spędziłaś we Francji. Jesteś odbierana jako zagraniczna artystka, która nakręciła teraz amerykański film. Jak bardzo amerykańskie kino wpłynęło na Twoją karierę?

Miałam wielkie szczęście, bo mój tata był prawdziwym kinomanem. Zabierał mnie na przeróżne filmy. Jednego dnia oglądaliśmy *Łowcę jeleni*, a następnego filmy Ingmara Bergmana. A kiedy przypominał sobie, że jestem dzieckiem i właściwie to nie powinnam chodzić na takie filmy, jak *Łowca jeleni*, to oglądaliśmy film Disneya. Widziałam więc bardzo dużo filmów. Wychowałam się na światowym kinie, również na amerykańskim.

Co prawda nikt nie chce w to uwierzyć, ale jest też film, który widziałam ponad 300 razy. (śmiech) To *Siedmiu samurajów* Akiry Kurosawy. Moi rodzice mieli odtwarzacz wideo i przez rok codziennie wracałam po szkole i oglądałam film, który trwał 3h 30min. Mama pytała mnie: „Jeszcze Ci się nie znudziło?!”. Ale za każdym razem odkrywałam w tym filmie coś nowego i zawsze odpowiadałam: „Nie!”.

TWÓRCY:

Marjane Satrapi – reżyseria

Urodzona w Raszt, w Iranie. Dorastała w Teheranie, gdzie uczęszczała do liceum francuskiego. Jej matka była prawniczką szacha Nasser-al-Dina, który władał Persją w latach 1848-1896. Jako nastolatka Satrapi była świadkiem upadku szacha Rezy Pahlawiego, stopniowego ograniczenia praw obywatelskich w swoim kraju, początku reżimu ajatollaha Chomeiniego oraz pierwszych lat wojny z Irakiem. Kiedy Marjane skończyła 14 lat, przeniosła się do Wiednia, a następnie do Strasburga, gdzie ukończyła grafikę na Akademii Sztuk Pięknych.

W połowie lat 90. Satrapi przeprowadziła się do Paryża. We Francji ukazały się cztery tomy jej najśłynniejszej powieści graficznej *Persepolis*. Pierwsza część *Persepolis* została uznana przez *The Times* za Komiks Roku. W 2007 roku Marjane Satrapi wraz z Vincentem Paronnaudem wyreżyserowała pełnometrażową animację *Persepolis*. Film otrzymał Nagrodę Jury na festiwalu w Cannes, wiele prestiżowych wyróżnień na festiwalach na całym świecie oraz nominacje do Oscara i Złotego Globu.

W 2011 roku swoją premierę miał pierwszy wspólny fabularny film Satrapi i Paronnauda – *Kurczak ze śliwkami*, który brał udział w konkursie głównym festiwalu w Wenecji. W filmie wystąpili Mathieu Amalric i Chiara Mastroianni.

Michael R. Perry – scenariusz

Scenarzysta filmowy i telewizyjny. Jest autorem scenariuszy do seriali: *Nowojorscy gliniarze* (za który zdobył Nagrodę Emmy), *Martwa strefa*, *Dr House* oraz *Prawo i porządek: sekcja specjalna* oraz jednym z autorów scenariusza do kultowego horroru *Paranormal Activity 2*.

OBSADA:

Ryan Reynolds (Jerry)

Kanadyjski aktor filmowy i telewizyjny. Debiutował na dużym ekranie w wieku 17 lat, grając podwójną postać nastoletniego Ganesha i Jeffreya w dramacie *Ordinary Magic* (1993). W tym samym roku wystąpił w serialu *Hillside* i zwrócił na siebie uwagę widzów i krytyków, zdobywając nominację do Nagrody Filmowej dla Młodych w kategorii Najlepszy Młody Aktor w Serialu Kablowym. W 1995 roku pojawił się u boku Glenn Close w dramacie telewizyjnym *Sekret Margarethe Cammermayer*. Rok później wystąpił w telewizyjnej ekranizacji *Z zimną krwią* Trumana Capote oraz w pojedynczych odcinkach seriali *Sabrina, nastoletnia czarownica* i *Z archiwum X*. Popularność przyniosły mu role w serialu komediowym CBS *Oni, ona i pizzeria* oraz w komedii *Wieczny student* (2002), za którą otrzymał nominację do nagrody kinowej MTV. W 2003 roku wystąpił u boku Michaela Douglasa w komedii *Teściowie*, a rok później zagrał w horrorze *Blade: Mroczna Trójca* w reżyserii Davida S. Goyera. W 2005 roku odebrał nagrodę Teen Choice za kultową scenę w horrorze *Amityville*.

Ryan Reynolds otrzymał też wyróżnienia za role w m.in. komedii romantycznej *Narzeczonej mimo woli* (2009), filmie akcji *X-Men Geneza: Wolverine* (2009), thrillerze *Pogrzebany* (2010), komedii *Zamiana ciał* (2011) oraz filmie akcji *Green Lantern* (2011). W 2014 roku swoją premierę w Cannes miał natomiast film *The Captive* Atoma Egoyana z Kanadyjczykiem w roli głównej. W ciągu najbliższych miesięcy Ryana Reynoldsa będzie można podziwiać również w komediodramacie *Mississippi Grind*, w którym zagraли także Ben Mendelsohn i Sienna Miller.

W *Głosach* Marjane Satrapi, oprócz wcielenia się w głównego bohatera, Ryan Reynolds używa również głosu gadającym zwierzętom.

Gemma Arterton (Fiona)

Brytyjska aktorka filmowa i teatralna. Zadebiutowała na wielkim ekranie w 2007 roku rolą w komedii *Dziewczyny z St. Trinian*, w której zagrała u boku Colina Firtha i Russella Branda. W 2008 roku wystąpiła w nowej odsłonie przygód Jamesa Bonda *007 Quantum of Solace*. Wybrana spośród 1500 kandydatek, Gemma Arterton wcieliła się w postać Strawberry Fields. W kolejnym roku zagrała główną rolę w kryminalnym dramacie *Urowadzona Alice Creed*, a w 2010 roku w komedii *Tamara i mężczyźni* oraz w filmie przygodowym *Książę Persji: Piaski*

czasu. W 2012 roku wystąpiła w najnowszym filmie Neila Jordana *Byzantium*. We wrześniu ubiegłego roku na festiwalu w Toronto swoją premierę miał francuski dramat *Gemma Boveri* z Gemmą Arterton w roli głównej.

Anna Kendrick (Lisa)

Amerykańska aktorka i piosenkarka. Jako 12-latką wystąpiła w broadwayowskim musicalu *High Society*, w którym wcieliła się w rolę Dinah i za który została nominowana do prestiżowej nagrody Tony. W 2003 roku zadebiutowała na dużym ekranie rolą w komedii *Letni obóz*, za którą otrzymała nominację do nagrody Independent Spirit. Szerokiej publiczności dała się poznać dzięki udziałowi w ekranizacji bestselleru Stephanie Mayer *Zmierzch*, ale prawdziwą popularność przyniosła jej rola w filmie *W chmurach*, w którym wystąpiła u boku George'a Clooneya i za który otrzymała m.in. nominacje do Oscara i Złotego Globu, a także nagrodę MTV za przełomową rolę. Od tego momentu Anna Kendrick pojawia się w kilku filmach rocznie. W ciągu ostatnich pięciu lat amerykańska aktorka zagrała m.in. w musicalu *Pitch Perfect*, thrillerze kryminalnym *Bogowie ulicy*, komedii *Jak urodzić i nie zwariować* oraz filmie fantasy *Tajemnice lasu*. Wkrótce Kendrick będzie można podziwiać również w dramacie *Cake*, w którym wystąpiła u boku Jennifer Aniston.

Jacki Weaver (Dr. Warren)

Australijska aktorka teatralna i filmowa. Laureatka trzech nagród Australijskiego Instytutu Filmowego, nagrody Satelity oraz dwukrotnie nominowana do Oscara za drugoplanowe role: w dramacie *Królestwo zwierząt* z 2010 roku i tragikomedii z 2012 roku – *Poradnik pozytywnego myślenia*.

Materiały prasowe:

<ftp://ftp.m2films.pl/>

user: press

hasło: press

FB:

<https://www.facebook.com/filmypobandzie>

Kontakt:

Paula Szmidt

Public Relations

533 031 945, paula.szmidt@m2films.pl

M2 FILMS Sp. z o.o.

ul. Czerniakowska 73/79, 00-718 Warszawa